

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Litoměřicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Karolínou Kudláčkovou Řezáčovou ve věci

žalobců: a) **Pavel Ryšánek**, narozený 29. 5. 1953
bytem Sasanková 2, 106 00 Praha 10
b) **Zuzana Bucková, Mgr.**, narozená 28. 11. 1982
bytem Na Farkáně II. 6/171, 150 00 Praha 5
oba zastoupeni advokátem JUDr. Martinem Purkytem
sídlem náměstí 14. října 496/13, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Andrejem Lokajíčkem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2-Vinohrady
za účasti vedlejšího účastníka **Kateřiny Topšové**, narozené 30. 4. 1993
bytem Švermova 1597/56, 412 01 Litoměřice
za účasti vedlejšího účastníka **Petra Topše**, narozeného 26. 8. 1962
bytem Švermova 1597/56, 412 01 Litoměřice

o: uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu pozemků

takto:

- I. Nahrazuje se projev vůle žalovaného uzavřít s žalobci tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků:

Česká republika – Státní pozemkový úřad
IČ 01312774

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Petra Hrouzková.

se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00
(dále jen „převodce“)

a

Pavel Ryšánek

r.č. 530529/349

bytem Sasanková 2, 106 00 Praha 10

a

Mgr. Zuzana Bucková

r.č. 826128/0236

bytem Na Farkáně II 6/171, 150 00 Praha 5

(dále jen „nabyvatelé“)

uzavírají podle ust. §11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění (dále jen „zákon o půdě“), tuto:

Smlouvu o převodu pozemků:

I.

Česká republika – Státní pozemkový úřad jako převodce spravuje mimo jiné nemovitosti (dále jen „pozemky“):

- parc. č. 858/9, zahrada, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Libochovany, obec Libochovany, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Litoměřice,
- parc. č. 553/1, trvalý travní porost, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Mukařov u Úštěku, obec Lovečkovice, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Litoměřice.

II.

Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle ust. § 11a zákona o půdě plynoucí z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 209/97, ze dne 29.1.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 210/97, ze dne 30.1.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 211/97, ze dne 31.1.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 262/97, ze dne 4.2.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 548/97, ze dne 6.3.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 549/97, ze dne 7.3.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 2285/97, ze dne 23.10.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ2286/97, ze dne 24.10.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 2297/97, ze dne 27.10.1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 2525/99, ze dne 23.11.1999 a rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy –Pozemkového úřadu zn. PÚ 496/00, ze dne 24.2.2000 a rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Praha, sp. zn. 1RP4556/2017-537102, č.j. SPU 426287/2017Kav (PÚ 150/91).

III.

Na uspokojení nároku nabyvatelů dle čl. II. této smlouvy převádí převodce do spoluvlastnictví nabyvatelů pozemky uvedené v čl. I. této smlouvy, včetně součástí, a nabyvatelé je přijímají do svého spoluvlastnictví, a to každý z nabyvatelů v podílu id. 1/2 k celku daného pozemku.

Převodce:

Nabyvatel:

Česká republika – Státní pozemkový úřad

Pavel Ryšánek

Mgr. Zuzana Bucková

- II. Řízení se zastavuje v části, ve které žalobci požadovali vydání pozemku parc. č. 1558, zahrada, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Litoměřice,
- III. Žalovaná je povinna zaplatit každému ze žalobců náhradu nákladů řízení ve výši 63 943 Kč , a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce
- IV. Vedlejší účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 14. 3. 2018 žalobce a), původně společně s Alexanderem Buckem, proti žalované domáhal vydání rozsudku, jímž by soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobci v žalobním petitu přesně označenou smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. Konkrétně se jedná o pozemek p. č. 1558, zahrada, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Litoměřice, obec Litoměřice, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Litoměřice, (dále jen sporný pozemek). Žalobci svoji žalobu odůvodnili tím, že navrhované znění výroku rozsudku směřuje k uspokojení nároku žalobců na náhradu za pozemky nevydané v restituci, když v části II. žaloby označenými rozhodnutími Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu (dále jen „Pozemkový úřad“) bylo rozhodnuto o restitučních nárocích žalobců na vydání pozemků specifikovaných v blíže uvedených rozhodnutích Pozemkového úřadu. Původní oprávněná Emilie Romanovská, narozená dne 24. 10. 1934, zemřela dne 30. 3. 2008 a její restituční nárok plynoucí z rozhodnutí PÚ 209/97, PÚ 210/97, PÚ 211/97 a PÚ 2297/97, PÚ 2525/99 a PÚ 548/97 přešel v rámci dědického řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 20D 631/2008 na pozůstalého syna Pavla Ryšánka, žalobce a). S ohledem na zjištěná pochybení žalované při ocenění restitučního nároku inicioval první žalobce zahájení řízení o dodatečném projednání dědictví po své matce Emilii Romanovské za účelem projednání přechodu restitučního nároku plynoucího též ze zbývajících rozhodnutí Pozemkového úřadu, která nebyla předmětem původního dědického řízení. Restituční nárok právní předchůdkyně žalobce a) paní Emilie Romanovské plynoucí z výše uvedených rozhodnutí žalovaná (v době sepsu žaloby) vyčíslila v souhrnné výši 399 789,63 Kč. Restituční nárok plynoucí z rozhodnutí Pozemkového úřadu, který přešel v rámci dědického řízení na žalobce a), žalovaná vyčíslila na 298 706,63 Kč. Restituční nárok žalobce b) žalovaná vyčíslila v souhrnné výši 399 789,63 Kč. Žalobci s takto stanovenou výší restitučního nároku nesouhlasí, přičemž se žalovanou v této věci opakovaně jednali a sdělili jí své pochyby o správnosti provedeného ocenění pozemků, které jim nebyly výše uvedenými rozhodnutími vydány. Ani přes tyto skutečnosti žalovaná svůj postoj v otázce ocenění restitučního nároku nepřehodnotila. Žalobcům nebyly v řízení před Pozemkovým úřadem navraceny pozemky o celkové rozloze 164. 217 m². Za tyto nevydané pozemky na území Hlavního města Prahy náleží žalobcům v souladu se zákonem o půdě náhrada. Žalobci mají za to, že žalovaná při stanovení výše jejich restitučního nároku pochybila, když nevzala v potaz stavební charakter části nevydaných pozemků dle dobově platné územně plánovací dokumentace. Žalovaná dle žalobců nevzala v potaz, že v případě části nevydaných pozemků se ke dni jejich přechodu na stát jednalo o pozemky účelově určené k zástavbě. Žalovaná se na zjištění skutečné výše restitučního nároků žalobců a na určení povahy odňatých pozemků ke dni jejich přechodu na stát nikterak nepodílela, i tuto skutečnost považují

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Petra Hrouzková.

žalobci za projev svévole žalované. Žalobci se s oceněním nevydaných pozemků obrátili na soudního znalce doc. Ing. Jaromíra Rysku. Znalcem zpracovaný posudek určuje hodnotu odňatých pozemků na základě územně plánovací dokumentace platné v době přechodu pozemků na stát. Vlastnické právo k odňatým pozemkům přešlo z rodiny žalobců na stát dne 19. 7. 1950 na základě Výměru ÚNV hl. m. Prahy, č. j. 6245-XI. /19-49-IX/1, ze dne 19. 7. 1950. Dle závěru znaleckého posudku by tak hodnota žalobců nevydaných pozemků (a tedy hodnota původního celkového restitučního nároku) měla správně činit 16 125 281 Kč. Žalobci mají za to, že postup žalované při ocenění žalobcům nevydaných pozemků, a tedy stanovení výše jejich restitučního nároku vypovídá o liknavém a svévolném přístupu žalované vůči žalobcům. Liknavost a svévoli žalované lze shledat i v dalších skutečnostech, zejména pak v dlouhodobém prodlení žalované s uspokojením restitučního nároku žalobců a nedostatečné podobě vyhlášených veřejných nabídek. Žalobci namítají též, že žalovanou jsou uspokojovány jiné nároky, které nemají prioritu (před nároky žalobců).

2. Původní žalobci navrhli vstup nového účastníka do řízení na straně žalobce, a to na místo žalobce b) Alexandra Bucka s odůvodněním, že jmenovaný žalobce po zahájení tohoto řízení převedl Smlouvou o bezúplatném převodu – darování – restitučního nároku osob blízkých ze dne 20. 7. 2018 svůj restituční nárok na osobu blízkou svou dceru Mgr. Zuzanu Buckovou, narozenou 28. 11. 1982. Usnesením ze dne 13. 9. 2018, č. j. 8C 88/2018-181 soud v souladu s ustanovením § 107a odst. 2 o. s. ř. připustil, aby na místo původního žalobce b) Alexandra Bucka vstoupila do řízení právě Mgr. Zuzana Bucková, s níž bylo v řízení pokračováno.
3. Žalobci původně v žalobě požadovali vydání pozemku p. č. 1558 v k. ú. Litoměřice, avšak po té co byly rozsudkem Nejvyššího soudu č.j. 28 Cdo 484/2021-743 zrušeny rozsudky Okresního i Krajského soudu, na základě nichž byl výše uvedený pozemek vydán, vzali žalobci s ohledem na názor Nejvyššího soudu svoji žalobu zpět a navrhli změnu žaloby a to v tom smyslu, že žádali aby soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků p.č. 858/9, zapsaný na LV č. 10002, k.ú. Libochovany, obec Libochovany a pozemku p.č. 553/1, zapsaný na LV č. 10002, k.ú. Mukařov u Úštěka, obec Lovečkovice s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 22.9.2020 sp.zn. IV. ÚS 1152/20 s tím, že by v souladu s právem na spravedlivý proces měl být návrh na změnu žaloby soudem schválen. Žalobci v souvislosti s posouzením vhodnosti vydání výše uvedených pozemků sdělili, že jsou vhodné k převodu, přičemž podle nich zde nejsou žádné zákonné překážky, dle nichž by nebylo tyto pozemky vydat. Sama skutečnost, že se pozemky nacházejí v zastavitelné části obce není podle žalobců překážkou ve smyslu § 6 odst. 1 písm. zákona č. 503/2012 Sb., Žalovaný běžně nabízí v rámci vyhlášení veřejných nabídek náhradní pozemky, které jsou určeny územním plánem k zástavbě a které zcela obklopují rodinné domy ve vlastnictví třetích osob, případně slouží třetím osobám jako přístup či jako rekreační plocha. Stejně tak pachtovní vztah a honitba není překážkou k vydání sporných pozemků ve smyslu zákonné úpravy. Žalobce souhlasil s oceněním sporných pozemků Ing. Leebem - pozemek p.č. 858/9, částka 14 956,80 Kč a pozemek p.č. 553/1 částka 48 396,80 Kč.
4. Žalovaná po té, co bylo ve věci rozhodnuto Nejvyšším soudem a žalobci vzali zpět žalobu ohledně pozemku v k.ú. Litoměřice shrnula svoji obranu v tom smyslu, že nově označené pozemky nejsou pozemky vhodnými k převodu. U pozemku **parc. č. 858/9 v k.ú. Libochovany**, sice nebyly shledány žádné zákonné překážky vydání a pozemek je zemědělsky využitelný, nicméně dle územního plánu se nachází v ploše určené k bydlení. V současné době je pozemek využíván jako zahrada k drobné zahrádkářské činnosti - pěstování ovoce a zeleniny a za tímto účelem je propachtován Petře Paterové a Michalu Paterovi, oba bytem Libochovany 119, tj. v rodinném domě přes ulici na pozemku parc. č. st. 133 v k.ú. Libochovany s velmi malou zahradou, a to nyní na základě pachtovní smlouvy č. 125N14/38 ze dne 2.9.2014. Pozemek je proto k vydání žalobcům nevhodný. Předmětný pozemek byl oceněn na základě znaleckého

posudku zpracovaného Ing. Vladimírem Leebem č. 4582/91/21 ze dne 25.10.2021, a to na částku 14 956,80 Kč.

5. V případě pozemku **parc. č. 553/1 v k.ú. Mukařov u Úštěku**, obec Lovečkovice, podle žalované pozemek není z převodu ze zákona vyloučen, nicméně na malé části se nachází příjezdová cesta k rodinnému domu č.p. 41, který stojí na pozemku parc. č. st. 2 v k.ú. Mukařov u Úštěku, jež je ve vlastnictví paní Filingerové Lucie, Mukařov 41, 411 45 Lovečkovice. Pozemek je propachtován k zemědělským účelům na základě pachtovní smlouvy č. 76N14/38 ze dne 12.6.2014 společnosti Zelená louka s.r.o., IČO: 25450450 a dále je část součástí honitby na základě dohody o přičlenění honebních pozemků č. 16M17/38 ze dne 29.11.2017. I předmětný pozemek je však veden dle územního plánu v zastavitelné ploše – plochy smíšené obytné. Pozemek je proto k vydání žalobcům nevhodný. Předmětný pozemek byl oceněn na základě znaleckého posudku zpracovaného Ing. Vladimírem Leebem č. 4582/91/21 ze dne 25.10.2021, a to na částku 48 396,80 Kč.
6. Žalovaná uvedla, že je i nadále mezi účastníky mimo otázku převoditelnosti náhradních pozemků spor o aplikaci srážek dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., když žalovaná setrvává na aplikaci srážek dle znaleckého posudku Ing. Pavla Pelce č. 574/2019 ze dne 26.7.2019. V tomto sporu však žalovaná netrvá, aby se soud těmito srážkami zabýval, neboť vzhledem k ceně sporných pozemků a paralelních soudních sporů není otázka srážek v tomto řízení podstatná. Dále je mezi účastníky řízení sporné, zda vydání dalších náhradních pozemků, již není v rozporu se smyslem a účelem zákona o půdě, když má žalovaná za to, že žalobcům již byla poskytnuta dostatečná a ekvivalentní restituční náhrada, vydání dalších náhradních pozemků je již projevem absurdní aplikace § 28 zákona o půdě. Žalovaná vzhledem k výsledkům předchozích řízení přehodnotila své stanovisko a nadále již netrvá v posuzovaném případě na námitce důvodnosti aplikace srážky dle pol. č. 1 oceňovací vyhlášky za tzv. stavební nesrostlost. Z tohoto důvodu žalovaná dne 30.6.2021 přistoupila ke zpětvzetí svého odvolání proti částečnému rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 16.4.2021, č.j. 51 C 113/2018-705. V částečném rozsahu se tak rozsudek stal pravomocným a žalobcům bylo vydáno dalších celkem 92 620 m² náhradních pozemků v restituční ceně 1 274 208,21 Kč. Žalobci se dle žalované mohou účastnit veřejných nabídek pozemků, což ostatně dříve úspěšně činili. Tyto nabídky byly dle žalované zcela dostatečné co do kvality i kvantity nabízených pozemků.
7. Obě procesní strany odkazují na rozsáhlou judikaturu vyšších soudů vztahující se k dané problematice, když předkládají též rozhodnutí soudu nižších stupňů, jimiž byla završena řízení v obdobných věcech.
8. Do řízení vstoupili na návrh žalované dne 25. 7. 2018 vedlejší účastníci a to Petr Topš, jenž je od roku 1996 pachtýřem pozemku parc. č. 1558, zahrada, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Litoměřice. Dále jako vedlejší účastnice vstoupila do řízení Kateřina Topšová, jenž je vlastnící pozemku p. č. 1557/1, který bezprostředně sousedí s pozemkem parc. č. 1558 a dále pozemku p. č. 1556, na němž se nachází rodinný dům č. p. 1597.
9. Dle ustanovení § 96 o. s. ř. může vzít žalobce za řízení návrh na jeho zahájení zpět, a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popř. v rozsahu zpětvzetí, zastaví. Soud tedy řízení v souladu s dispozitivním projevem žalobce dle ustanovení § 96, odst. 1, 2 o. s. ř. zastavil řízení v části, ve které se žalobci domáhali vydání pozemku parc. č. 1558, zahrada, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Litoměřice., a to se souhlasem žalované.
10. Vzhledem k tomu, že došlo ke zpětvzetí návrhu na vydání pozemku parc. č. 1558, zapsaný na LV č. 10002 pro k. ú. Litoměřice, soud již neřešil skutečnosti, týkající se vydání tohoto pozemku.
11. Soud vzhledem k judikatuře Ústavního a Nejvyššího soudu (IV. ÚS 1152/20, 28 Cdo 2625/2006, 28 Cdo 4048/2016) připustil usnesením ze dne 5.10.2021 změnu žaloby o nahrazení

projevu vůle k dalším dvěma pozemkům a to parc. č. 553/1 v k.ú. Mukařov u Úštěku, obec Lovečkovice a pozemek parc. č. 858/9 v k.ú. Libochovany, obec Libochovany.

12.Mezi účastníky je nesporné, že k odnětí pozemků, o jejichž nevydání oprávněným osobám bylo rozhodnuto žalovanou, v k. ú. Malešice a k. ú. Strašnice došlo na základě Výměru ÚNV hl. m. Prahy, č. j. 6245-XI. /19-49-IX. /1 ze dne 19. 7. 1950, a že vlastnické právo k odňatým pozemkům přešlo na stát. Dále bylo nesporné, že původní žalobce b) Alexandr Bucek, byl oprávněnou osobou dle zákona o půdě. Z vyjádření žalobce a žalovaného lze považovat za nesporné, že si právní předchůdci obou žalobců v zákonné lhůtě o vrácení pozemků požádali a že některé pozemky nemohly být pro vznik zákonné překážky vráceny a právním předchůdcům žalobců tak vznikl nárok na náhradu za tyto pozemky. Aktivní legitimace obou žalobců v době vyhlášení rozhodnutí byla nesporná ve vztahu k těm restitučním nárokům, které byly projednány Obvodním soudem pro Prahu 8 v řízení sp. zn. 20 D 631/2008 a na přímý nárok žalobce a), v případě žalobkyně b) je aktivní legitimace odvozena od Alexandra Bucka. Nárok na žalobkyni b) přešel uzavřením smlouvy o postoupení pohledávky, došlo k připuštění přistoupení žalobkyně b) do řízení, přičemž žalovaná nárok žalobkyně b) nerozporovala. Nesporná pak byla i pasivní legitimace žalované odvozená ze zákona č. 503/2012 Sb. Nespornou byla dále skutečnost, že mezi účastníky byla ke dni vyhlášení rozsudku vedena i jiná řízení o nahrazení projevu vůle, jejichž podstata spočívala na stejném právním základě (restitučním nároku) u jiných soudů, přičemž pravomocně byla skončena řízení vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích, pod sp. zn. 25 C 98/2018, u Okresního soudu v Českém Krumlově č. j. 2 C 46/2018-1364, u Okresního soudu Plzeň město č. j. 19 C 48/2018-584, u Okresního soudu v Rokycanech č. j. 4 C 59/2018-535, u Okresního soudu v Prachaticích č.j. 9 C 120/2018-1143, u OS v České Lípě č.j. 12 C 188/2018-780, u Okresního soudu v českých Budějovicích č.j. 25 C 98/2018- 022, u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č.j. 12 C 132/2018-1063, u Okresního soudu v Chomutově, č.j. 23 C 165/2018-1975, u Okresního soudu v ústí nad Labem č.j. 51 C 113/2018-05, u Okresního soudu v Kolíně č.j. 9 C 75/2018-685. Celkem byl nárok žalobců uspokojen ve výši 5 572 308,945 Kč.

13. Ze sdělení účastníků bylo zjištěno, že v současné době probíhají soudní řízení u Okresního soudu v Ústí nad Labem (sp.zn. 51 C 113/2018), celková cena náhradních pozemků, jenž žalobci žádají vydat činí 1.274 208,21 Kč, řízení před Okresním soudem v Mostě sp.zn. 12 C 140/2018, řízení před Okresním soudem v Kolíně, řízení před obvodním soudem pro Prahu 10, sp.zn. 12 C 201/2018, kde soud vyhověl žalobcům a vydal jim pozemky v hodnotě 901 639 Kč, přičemž proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání.

14.V průběhu řízení se staly nesporné tyto skutečnosti:

žalobci jsou aktivně legitimovaní k vedení sporu, nedošlo k promlčení nároků žalobců, při oceňování původních pozemků odňatých právním předchůdcům žalobců či jejich části se neaplikuje srážka dle položky č. 1 oceňovací vyhlášky za tzv. stavební nesrostlost. Soud se proto již dále těmito skutečnostmi a důkazy k výše uvedenému nezabýval.

15.Spornými zůstaly tyto podstatné skutečnosti:

- 1) zda nárok žalobců byl již vypořádán, s tím související problematika přiměřenosti při vydávání pozemků.
- 2) zda na straně žalované lze její přístup hodnotit jako liknavý a svévolný,
- 3) zda došlo k jejich správnému ocenění ve znaleckém posudku předloženém žalobci (důvodnost aplikace srážek dle oceňovací vyhlášky, mimo položku č.1),
- 4) zda je možný převod sporného pozemku, respektive vhodnost sporných pozemků k převodu.

16. Z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu, spisových značek tak, jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozsudku shora (v článku II. navrhované Smlouvy o převodu pozemků), vzal soud dále za prokázané, že vyjmenovanými rozhodnutími bylo postupně rozhodováno o restitučních nárocích žalobců, respektive jejich právních předchůdců na vydání pozemků, a to vždy specifikovaných v jednotlivých rozhodnutích Pozemkového úřadu. Z odůvodnění citovaných rozhodnutí vyplývá, že oprávněným osobám – paní Emilii Romanovské a Alexanderu Buckovi nebyly odňaté pozemky vydány s poukazem na to, že takovému postupu brání překážka uvedená v ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě s tím, že oprávněným osobám přísluší za nevydaný pozemek náhrada dle zákona o půdě. Oprávněné osoby uplatnily v zákonem stanovené lhůtě nárok na vydání nemovitostí v katastrálním území Malešice a Strašnice po původním vlastníkovi Ladislavu Ryšánkovi.
17. Rozhodnutími Pozemkového úřadu č. j. PÚ 209/97, PÚ 210/97, PÚ 211/97, PÚ 548/97, PÚ 2297/97, PÚ 2525/99 a SPÚ 426287/2017 Kav (PÚ 150/91) ve spojení s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 7. 10. 2008, č. j. 20 D 631/2008-68 první žalobce prokázal, že je právním nástupcem původní oprávněné paní Emilie Romanovské. Z citovaného usnesení, které nabylo právní moci dne 30. 10. 2008, vzal soud za prokázané, že tímto rozhodnutím bylo potvrzeno nabytí dědictví (veškerého majetku spadajícího do dědictví) pozůstalým synem Pavlem Ryšánkem, žalobcem a), po zůstavitelce Emilii Romanovské, zemřelé dne 30. 3. 2008. Žalobce a) se tak stal výhradním dědicem veškerého majetku své matky – původně oprávněné a stal se tak oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“).
18. **Ohledně prokázání liknavosti** a svévolného postupu žalovaného, tak žalobci předložili k prokázání této otázky rozsáhlou korespondenci a listinné důkazy. Žalobci v článku IV. žaloby a v dalších vyjádřeních podrobně popsali dlouhodobou a marnou snahu svých právních předchůdců o získání náhradních pozemků za pozemky nevydané. Původní oprávněná Emilie Romanovská již zemřela, druhý dřívější žalobce, pan Alexander Bucek též poukázal na svůj vysoký věk a s tím spojený nepříznivý zdravotní stav. K napravení dřívějších křivd však ani po více než 25 letech nedošlo, když dosud není jejich restituční nárok zcela vypořádán. Z jednotlivých žádostí oprávněných osob o náhradu, urgencí těchto žádostí, žádostí o zařazení do evidence oprávněných osob, žádostí o bezúplatný převod jiných pozemků, reakcí a sdělením Pozemkového fondu ČR na tyto příписы a z přihlášek k veřejné nabídce pozemků, popřípadě žádostí oprávněných osob o převod zemědělských pozemků (tyto listinné důkazy žalobců založeny pak na čl. 88 až 134 spisu, konkrétně tyto specifikovány v čl. IV. žaloby) vzal soud za prokázané, že již od roku 1998 žalobci požadovali vydání náhradních pozemků, účastnili se veřejných nabídek pozemků, avšak byli pouze částečně se svými restitučními nároky uspokojeni.
19. Převodními smlouvami žalovaná doložila, že restituční nároky právní předchůdkyně žalobce a) byly vypořádány zčásti naposledy uzavřením Smlouvy o převodu pozemků č. 19 PR 02/01 ze dne 29. 11. 2002, v případě původně žalobce b) pak došlo k částečnému uspokojení jeho nároku naposledy uzavřením Smlouvy o převodu pozemků č. 15 PR 05/01 ze dne 28. 4. 2006.
20. K problematice poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám se Nejvyšší soud ČR vyslovil v rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, uveřejněném pod č. 62/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, v němž formuloval a odůvodnil závěr, že „důvodnost žaloby na uložení povinnosti Pozemkovému fondu ČR (jehož nástupkyní je od 1. 1. 2013 žalovaná) uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků není třeba „při liknavém postupu Pozemkového fondu ČR – vázat na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky žalovaného“. V citovaném rozhodnutí Nejvyšší soud ČR reagoval i na změnu právní úpravy při převodu náhradních pozemků oprávněným osobám, ke které došlo s účinností od 14. 4. 2006, zákonem č. 131/2006, uzavíraje, že ani postup podle nového ustanovení § 11a

zákona o půdě (který zásadně předpokládá převod pozemků oprávněným osobám na základě veřejných nabídek Pozemkového fondu ČR) nemusí být vždy zárukou řádného plnění povinností Pozemkového fondu ČR k převodu náhradních pozemků. Nejvyšší soud ČR připomněl, že poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám patří k základním povinnostem Pozemkového fondu ČR, přičemž struktura jeho nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby náhrada byla poskytnuta v co možná nejkratší době, v co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob. Dodal, že takové rozhodnutí, v němž bude Pozemkovému fondu ČR uložena povinnost uzavřít s osobou oprávněnou smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva ke konkrétním pozemkům, i když tyto nebyly uveřejněny ve veřejné nabídce, nelze ve vztahu k ostatním osobám oprávněným pokládat za diskriminující, a že takové rozhodnutí je v souladu s principem ovládajícím soukromé právo, totiž, že každý si má střežit svá práva.

21. Z výše provedených listinných důkazů je prokázáno, že žalobci, respektive jejich právní předchůdci se zúčastňovali veřejné nabídky pozemků a byli úspěšní pouze částečně. Je nutné zdůraznit, že žalobci až do vypracování znaleckého posudku Ing. Rysky neměli jednoznačnou představu o konečné výši – rozsahu jejich restitučního nároku, nemohli tak úspěšně konkurovat dalším oprávněným osobám – účastníkům veřejných nabídek pozemků. Žalobcům tak nelze oprávněně vytýkat jejich případnou další neúčast v nabídkách pozemků uskutečňovaných žalovanou a dovozovat z tohoto nedostatek aktivního přístupu žalobců. Soud se ztotožňuje s tvrzením žalobců o tom, že veřejná nabídka pozemků byla omezená.
22. Z listinných důkazů jednoznačně vyplývá, že žalobci i jejich právní předchůdci, aktivně vynaložili značné úsilí k uspokojení svého nároku, zejména pak v souvislosti s vyhledáním podkladů ke zjištění charakteru a hodnoty nevydaných pozemků, popřípadě s vyhledáním náhradních pozemků mimo veřejnou nabídku a z ocenění odňatých pozemků. Právní předchůdkyně prvního žalobce se za svého života svých nároků úspěšně nedomohla. Dlouhodobě a marně v jejím úsilí pokračuje i první žalobce a původně druhý žalobce. Žalobci si nechali vyhotovit znalecký posudek k ocenění výše jejich nevydaných pozemků. Mezi stranami zůstal sporný způsob určení ceny pozemků nevydaných, a to v návaznosti na odlišně stranami tvrzený charakter těchto pozemků. Soud k tomu podotýká, že vzhledem k diametrálně odlišnému ocenění odňatých pozemků, bylo jedinou možnou cestou pro žalobce domáhat se svého nároku prostřednictvím soudní žaloby a to právě i vzhledem k liknavému postupu žalované. Neobstojí proto argument žalované, že žalobci se na žalovanou obrátili s přeceněným nárokem až prostřednictvím žaloby a nebyly tedy splněny podmínky pro toto řízení před podáním žaloby.
23. Žalobci v řízení předložili znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. č. 2388/47/2017 ze dne 18. 12. 2017, jímž znalec provedl ocenění restitučních nároků plynoucích z vydaných rozhodnutí Pozemkového úřadu, týkající se pozemků vyvlastněných a nevydaných restituentům ke zpětnému datu 24. 6. 1991. Znalec ocenil nevydané pozemky ke stavu v době jejich odnětí, když přitom vycházel zejména z platných regulačních plánů v době odnětí pozemků. Soud se ztotožňuje se závěry citovaného znaleckého posudku ve znění jeho dodatku č. 2420/30/2018 ze dne 15. 11. 2018 a to i s přihlédnutím k výpovědi znalce při jednání dne 11. 2. 2019 u Okresního soudu v Plzni - město. Při jednání soudu dne 16. 4. 2019 obě strany výslovně sdělily, že již netrávají na osobním výslechu znalce doc. Ing. Rysky, když obě strany se shodly na tom, že namísto osobního výslechu znalce bude proveden pouze důkaz čtením výpovědi tohoto znalce z protokolu o jednání před soudem prvního stupně – Okresním soudem Plzeň – město ze dne 11. 2. 2019, sp. zn. 19 C 48/2018. Znalecký posudek soud hodnotí jako vnitřně logicky uspořádaný, nerozporný, přičemž vyslovené závěry jsou dostatečně podloženy znaleckým zkoumáním a korespondují s obsahem v řízení provedených listinných důkazů. Znalec přehledně popsal, z jakých podkladů při stanovení závěru svého znaleckého posudku vycházel a označil i metody, za jejichž užití k těmto závěrům dospěl, když tyto soud shledal v souladu s aktuální

judikaturou Nejvyššího soudu ČR. Své závěry o administrativní ceně pozemků, které nebyly vydány v restituci oprávněným osobám, znalec provedl v souladu s příslušným ustanovením zákona o půdě.

24. Žalovaná dále namítla, že ve znaleckém posudku Ing. Rysky nebyly zohledněny srážky dle oceňovacího předpisu. K této otázce se znalec vyjádřil v dodatku ke znaleckému posudku a též v rámci svého výsledku, při kterém dostatečně určitě a přesvědčivě vysvětlil jednak důvody jej vedoucí k závěru, že pozemky byly svým charakterem stavebními a dále i proč k aplikaci srážek nepřistoupil. Soud považuje vysvětlení znalce za dostatečné, navíc s ohledem na hodnotu pozemků, které jsou jako náhradní předmětem tohoto řízení by na závěry soudu nemělo uplatnění srážek žádný dopad, ostatně žalovaná strana ani v tomto řízení netrvala, aby se soud případnými srážkami zabývala to z důvodů procesní ekonomie.
25. Z výše uvedených důvodů znalecký posudek, který předložil žalovaný a závěry v něm uvedené, nemají vliv na posouzení vydání sporného pozemku. Žalovaný si v tomto posudku vypracovaném Ing. Pavlem Pelcem ze dne 26. 7. 2019 nechal původní pozemky ocenit ve dvou variantách a to jako zemědělské a jako stavební, přičemž jako stavební byly oceněny ve výši 9 749 612 Kč, oproti 16 125 281 Kč ve znaleckém posudku Ing. Rysky. Vzhledem k tomu, že byly žalobcům vydány pravomocně pozemky ve výši 5 572 308 Kč a hodnota vydávaných sporných pozemků v tomto řízení činí pouze 63 353,60 Kč (tuto cenu žalobci nezpochybňovali, soud ji proto vzal jako nespornou), soud se rozporem v těchto posudcích z důvodů hospodárnosti řízení nezabýval. Z nesporných tvrzení účastníků sice vyplynulo, že mezi účastníky probíhají další soudní řízení o vydání dalších pozemků u jiných soudů, v nichž však nebylo ke dni vyhlášení rozsudku rozhodnuto.
26. Ze znaleckého posudku Ing. Rysky vzal soud za prokázané, že celková zjištěná cena pozemků vyvlastněných a nevydaných oprávněným osobám v dané věci činí částku 16 125 290 Kč. Z toho tedy nárok žalobce a) činí částku 8 062 640,50 Kč a nárok druhé žalobkyně převedený na ni z původního žalobce b) pak částku 8 062 640,50 Kč.
27. Ze znaleckého posudku, jenž předložil žalovaný č. 4582/91/21 ze dne 25.10.2021, vypracovaný Ing. Vladimírem Leebeem bylo zjištěno, že sporný pozemek p. č. 858/9 v k. ú. Libochovany byl oceněn ke dni 24. 6. 1991 na částku 14 956,80 Kč, sporný pozemek p. č. 553/1 v k. ú. Mukařov u Úštěka byl oceněn ke dni 24. 6. 1991 na částku 48 396,80 Kč.
28. Ohledně sporného pozemku p. č. 858/9 v k. ú. Libochovany z výpisu z KN, ze znaleckého posudku, z ortofotomap zjistil, že pozemek se nachází dle územního plánu v ploše bydlení a je využíván jako zahrada. V současné době je užíván třetími osobami, což vyplývá z pachtovní smlouvy. Smlouva je uzavřena na dobu neurčitou od 1.10.2014.
29. Pozemek p. č. 553/1 v k. ú. Mukařov u Úštěka je situován na kraji zastavěného území, užíván jako přírodní zeleň a evidován v KN jako trvalý travní porost, což vyplývá z výše uvedených důkazů. Z pachtovní smlouvy bylo zjištěno, že je pozemek pronajat společností Zelená louka s.r.o. k provozování zemědělské činnosti a na základě dohody o přičleněných honebních pozemků je pak pozemek využíván jako honební pozemek pro Honební společenství Levín.
30. Ostatní zjištěné skutečnosti a ostatní provedené důkazy nemají vliv na právní závěry soudu.
31. Po právní stránce soud posoudil spor podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému pozemku (zákona o půdě), s přihlédnutím k ustálené judikatuře Nejvyššího a Ústavního soudu ČR.
32. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které

právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.

33. Podle § 11a odst. 2 zákona o půdě veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
34. Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě je stanoveno, že oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
35. Podle § 16 odst. 1 zákona o půdě, za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout oprávněné osobě jiné pozemky, poskytne stát finanční náhradu podle zvláštních předpisů (vyhláška č. 182/1988 Sb.).
36. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.
37. Podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu (dále jen „zákon o SPÚ“), podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět
 - a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
 - b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1, zemědělských pozemků již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
 - c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření 9),
 - d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
 - e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
 - f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků,
 - g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.
38. Jiným právním předpisem podle § 6 odst. 1, písm. a) tohoto zákona je zák. č. 229/1991 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.
39. V daném případě se žalobce domáhá žalobou nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s ním smlouvu o bezúplatném převodu pozemků, které si žalobce sám vybral a to jako náhradu za pozemky nevydané v restituci dle zákona o půdě.
40. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího a Ústavního soudu smyslem a účelem restitučních zákonů je snaha alespoň částečně zmírnit následky minulých majetkových křivd, přičemž ke splnění účelu

a cíle restitucí je zejména nutné, aby obecné soudy interpretovaly restituční zákony ve vztahu k oprávněným osobám co nejvštricněji (k tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1088/12 či nálezy sp. zn. I. ÚS 755/06).

41. Podle dnes již konstantní judikatury Nejvyššího soudu České republiky se žalobce může domáhat vydání či převodu konkrétních náhradních pozemků, které si sám vybere, a to i když tyto pozemky neprošly veřejnou nabídkou žalované, jen tehdy, pokud bude prokázáno, že žalovaná se chovala vůči nároku žalobce liknavě a s libovůlí. Pokud by liknavost a libovůle na straně žalované nebyly prokázány, musí být zjištěno, zda takové pozemky lze zařadit do veřejné nabídky, které by se žalobce zúčastnil, případně zda by souhlasil s převodem jiného náhradního pozemku (k tomu srov. rozhodnutí Velkého senátu Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 31 Cdo 3767/2009 nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2008 sp. zn. 28 Cdo 808/2008).
42. Pro úspěch žaloby je tedy ve světle nastíněné judikatury Nejvyššího soudu nezbytné, aby:
 - a) žalobce byl oprávněnou osobou podle § 11 zákona o půdě,
 - b) aby ve vztahu k němu byl postup žalované shledán liknavým či svévolným,
 - c) aby náhradní pozemky dosud nezařazené ve veřejné nabídce byly způsobilé k vydání a
 - d) aby cena náhradních pozemků významným způsobem nepřekračovala aktuální hodnotu restitučního nároku žalobce.
43. Podle názoru soudu žalobce prokázal, že splnil všechny výše uvedené podmínky, jak vyplývá z provedeného dokazování.
44. U sporných pozemků nebyla soudem shledána překážka uzavření smlouvy o bezúplatném převodu. Soud sporné pozemky považuje za vhodné k převodu. V řízení nebyla prokázána žádná zákonná překážka. To že sporné pozemky užívají jiné osoby na základě pachtovních smluv s žalovaným, samo o sobě není zákonným důvodem k nevydání pozemku. Stejně tak skutečnost že je pozemek začleněn do honitby. Změnou vlastnictví propachtované věci přechází práva a povinnosti na nového vlastníka, stejně tak honitba přechází na nového vlastníka. K tvrzení žalovaného o existenci cesty, která má vést skrz pozemek p.č. 553/1 v k.ú. Mukařov soud souhlasí s žalobcem, že podle ortofotomapy má tento pozemek vlastní přístup z hlavní komunikace. Navíc případný přístup se dá do budoucna řešit zřízením věcného břemene či jinou dohodou. Soud k tomuto argumentu pro nevydání podotýká, že sporný pozemek je navíc pronajat třetí osobě odlišné od uživatelů cesty.
45. Ze všech shora popsanych důvodů soud hodnotí postup žalované a jejího právního předchůdce jako svévolný, liknavý, když nárok žalobců nebyl dosud zcela uspokojen. Je tak namístě, aby se žalobci domohli uspokojení svého nároku oprávněných osob v podobě soudního rozsudku, jímž bude nahrazen projev vůle žalované k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu vhodného pozemku ve vlastnictví státu. Podle § 11 zákona o půdě ve spojení s ust. § 14 odst. 1 věta druhá a § 17 odst. 3, písm. a) zákona o půdě náleží žalobcům oprávněný nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům, a to právě náhradou za pozemky nevydané v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě.
46. Ve vztahu k navrženému pozemku, soud má za to, že nic nebrání jeho vydání a žalobě o nahrazení projevu vůle vyhovět s tím, že žalobci nabývají do spoluvlastnictví dle navrhovaného znění smlouvy o bezúplatném převodu pozemků tyto pozemky, a to každý v rozsahu spoluvlastnického podílu 1/2 ve vztahu k celku, a to v souladu s § 1115 ve spojení s § 1122 odstavec 2) a 3) občanského zákoníku.
47. K argumentu žalované, že žalobcům již byla poskytnuta ekvivalentní a přiměřená náhrada, přičemž není v souladu se smyslem a účelem zákona o půdě, aby byla žalovaná nucena vydat

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Petra Hrouzková.

žalobcům další desítky náhradních pozemků, kdy se navíc jedná o pozemky, které mohou být v současné době využity k výstavbě, tudíž je jejich současná tržní cena mnohonásobně vyšší, než cena vyhlášková, soud uvádí, že je pravdou, že ceny pozemků v současné době výrazně rostou v porovnání s cenami v roce 1991, nicméně není vinou žalobců, že dosud nebyl jejich nárok vypořádán a že i nadále musí vést soudní spory, aby se domohli svých nároků. Do dnešního dne byli žalobci uspokojeni ani ne s polovinou svého nároku, tudíž je tento argument žalované v tomto řízení nepřiléhavý.

48. Výrok o náhradě nákladů tohoto řízení vyplývá z ust. § 142 odst. 4 o. s. ř.. Celkové náklady činí **127 886 Kč** (podrobně viz níže), z toho každému z žalobců náleží 1/2, tedy částka **63 943 Kč**. Soud k tomu sděluje, že žalobci se dlouhodobě snaží uspokojit své nároky a vedou složitá soudní řízení, přičemž s žalovaným je v podstatě nemožné uzavření dohody jak v rámci soudního řízení i mimo něj. Výběr náhradních pozemků je omezen a je velmi obtížný, když na začátku řízení žalobci okolnosti vhodnosti vydání pozemků či zákonné překážky nemohou znát. V tomto konkrétním případě jak soud Okresní tak Krajský žalobcům v případě pozemku v k.ú. Litoměřice vyhověl, přičemž rozsudky byly zrušeny až rozhodnutím Nejvyššího soudu. Částečné zastavení řízení byla procesní reakce žalobců na zjištěnou nepřevoditelnost pozemku a není možno tuto skutečnost zohlednit jako procesní neúspěch, proto soud přiznal žalobcům plné náklady řízení.
49. Tarifní hodnotou pro stanovení sazby za jeden úkon právní služby v první části řízení (do rozhodnutí Nejvyššího soudu) při zastupování každého z žalobců je 1/2 hodnoty předmětného náhradního pozemku, a to v době započetí každého jednotlivého úkonu (§ 8 odst. 1, § 7 bod 5. advokátního tarifu), přičemž u společných úkonů právní služby má být odpovídající sazba snížena o 20 % (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu). Napadeným rozhodnutím byl nahrazen projev vůle žalované tak, že každý ze žalobců přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl předmětného pozemku o velikosti ideální 1/2, nesvědčí jim tedy vlastnické právo k celé nemovitosti. Výše odměny za jeden úkon právní služby při zastupování každého ze žalobců tudíž, při tarifní hodnotě 21 950,59 Kč (polovina z částky 43 901,18 Kč), činí částku 1 980 Kč, po jejím snížení o 20% činí částku 1 584 Kč (§ 8 odst. 1, § 7 bod 5., § 12 odst. 4 advokátního tarifu). Výše náhrady nákladů řízení před soudem prvního stupně u každého z žalobců soud určil částkou 35 503 Kč, která se sestává z nákladů za právní zastoupení advokátem. U každého z žalobců se jedná se o odměnu za 1 úkon právní služby - převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 advokátního tarifu) po 1 980 Kč, neboť tento úkon právní služby nebyl společný [žalobce a) a právní předchůdce žalobkyně b) udělili plnou moc samostatně]. Dále o odměnu po 1 584 Kč za společné úkony právní služby – písemné podání ve věci samé (žaloba), písemná podání z 25. 6. 2018, z 11. 9. 2018, z 18. 1. 2019, z 21. 2. 2019, z 26. 4. 2019, z 24. 9. 2019, z 27. 9. 2019 [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], které soud podle jejich obsahu posoudil jako úkony právní služby, jež byly učiněny účelně. Dále se jedná o odměnu po 1 584 Kč za účast u jednání dne 22. 1. 2019 (v době od 12.30 hod. do 15.00 hod.), dne 16. 4. 2019 (v době od 12.30 hod. do 15.10 hod.) a dne 1. 10. 2019 (v době od 12.30 hod. do 14.30 hod.) a za účast při místním šetření dne 8. 8. 2019 - § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu. K tomu náleží celkem 18 náhrad hotových výdajů dle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč. Při zastupování více osob přísluší advokátu ke každému úkonu pouze jedna paušální náhrada výdajů, soud tudíž přiznal za přípravu a převzetí zastoupení 2 paušální náhrady výdajů a 16 paušálních náhrad za výše specifikované společné úkony právní služby. K tomu náleží náhrada za promeškaný čas za cestu z Prahy do Litoměřic a zpět v celkové výši 1 600 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu]. Dále k tomu náleží náhrada cestovních výdajů osobním automobilem advokáta z Prahy do Litoměřic a zpět k jednáním před soudem prvního stupně dne 22. 1. 2019, dne 16. 4. 2019, dne 1. 10. 2019 a na místní šetření dne 8. 8. 2019 v celkové výši 3 970,72 Kč, k tomu DPH ve výši 21%. Celkem činí přiznaná náhrada nákladů řízení částku 71 006,09 Kč pro oba žalobce, z toho každému z žalobců náleží 1/2 z této částky, což činí částku 35 503 Kč.

50. Soud nepřiznal žalobcům náklady za právní zastoupení advokátem, které mu vznikly za podání ze dne 12. 4. 2019, označené jako „Informace o výsledku paralelně vedeného soudního řízení“, a za podání ze dne 5. 8. 2019, označené jako „Informace o výsledku paralelně vedeného soudního řízení“, neboť se nejedná o účelný úkon právní služby, když skutečnosti v tomto podání uvedené mají charakter pouze informativní a žalobci je mohli sdělit soudu při jednání.
51. Dále náleží žalobcům náhrada za odvolací řízení pro oba žalobce celkem částku **18 264 Kč**.
52. Náklady řízení dovolacího řízení: sepis vyjádření žalobců k dovolání žalovaného ze dne 24.2.2021 tj. celkem 2 úkony právní služby po 2288 Kč, (sazba cena původně převáděného pozemku ve výši 43901,18 Kč, snížení o 20% za zastupování dvou osob), 1 režijní paušál po 300 Kč, plus DPH 21% , po zaokrouhlení celkem **5900 Kč**.
53. Náklady řízení po rozhodnutí Nejvyššího soudu: Rozhodnutím byl nahrazen projev vůle žalované tak, že každý ze žalobců přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl předmětného pozemku o velikosti ideální 1/2, nesvědčí jim tedy vlastnické právo k celé nemovitosti. Výše odměny za jeden úkon právní služby při zastupování každého ze žalobců tudíž, při tarifní hodnotě 31676 Kč (polovina z částky 63352 Kč), činí částku 2460 Kč, po jejím snížení o 20% činí částku 1904 Kč (§ 8 odst. 1, § 7 bod 5., § 12 odst. 4 advokátního tarifu). Soud přiznal celkem tyto úkony: sepis podání žalobců ze dne 28.4.2021, replika ze dne 30.7.2021, účast na jednání dne 3.8.2021, sepis vyjádření ze dne 24.8.2021, účast na jednání dne 5.10.2021, účast na jednání dne 14.12.2021. Celkem 6 úkonů právní služby po 1904 Kč za žalobce č.1 a 6 úkonů za žalobce č. 2 po 1904 Kč, 6 režijních paušálů a náhradu cestovních výdajů a ztráty času za 3 cesty na jednání ze sídla advokátní kanceláře právního zástupce žalobců k Okresnímu soudu v Litoměřicích a zpět. Jedna cesta 76 km při průměrné spotřebě benzínu 8 l/100 km a při průměrné ztrátě času 2 půlhodin za jednu cestu, náklady na cestovné činí 3 093,50 Kč a náhrada za ztrátu času činí 1 200,- Kč (12 x 100,- Kč), k tomu DPH 21% celkem tedy po zaokrouhlení **32 715,52 Kč, po zaokrouhlení 32 716 Kč**.
54. Soud nepřiznal žalobcům náklady za právní zastoupení advokátem, které jim vznikly za podání ze dne 16.9.2021, označené jako „sepis návrhu změny žaloby“, neboť toto podání mohli žalobci učinit spolu s vyjádřením ze dne 24.8.2021, kdy tyto podání spolu časově souvisí a bylo nadbytečné je sepisovat samostatně, nejedná se tedy o právní úkon účelně vynaložený.
55. Pokud jde o náhradu nákladů ve vztahu mezi žalobci a vedlejšími účastníky na straně žalované, soud vyšel z § 146 odst. 2 os.ř.. Zastavení řízení sice zavinili žalobci, nicméně vedlejší účastníci náklady řízení nepožadovali, proto jim nebyli soudem přiznány.
56. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. soud rozhodl o povinnosti zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce. Lhůtu ke splnění rozsudkem uložených povinností určil soud třídní podle § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť pro uložení lhůty jiné neshledal důvod.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny v uvedených lhůtách, bude možné se domáhat po právní moci rozsudku výkonu rozhodnutí u soudu, nebo prostřednictvím exekuce.

Litoměřice 14. prosince 2021

JUDr. Karolína Kudláčková Řezáčová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Petra Hrouzková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.01.2022 a vykonatelnosti dne 25.01.2022.

Připojení doložky provedla Ludmila Zemanová dne 19.07.2022.